

Skatteministeriet

31. maj 2016
J.nr. 16-0631472

Til Folketinget – Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 199 af 10. maj 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF).

Karsten Lauritzen

/ Lene Skov Henningsen

Spørgsmål

Hvordan er den samfundsøkonomiske gevinst ved omlægning af PSO-afgift til bundskat beregnet? Regnestykket bedes beskrevet mere detaljeret end i afgiftsanalysen, og det ønskes oplyst, hvorvidt der er brugt gammel økonomisk teori, der antager, at forbrugerne er rationelle, eller moderne økonomisk teori, der går ud fra andre forudsætninger (jf. f.eks. Dagpengekommissionens rapport)?

Svar

I Afgifts- og tilskudsanalysens delanalyse 2 om omkostninger til offentlige forpligtelser (PSO) belyses konsekvenserne af at afskaffe PSO-afgiften. I delanalysens bilag 3a "Beregningsforudsætninger i afsnit 4.4 om finanslovsmodellernes økonomiske konsekvenser" er der gjort rede for de samfundsøkonomiske konsekvenser ved at finansiere PSO-udgifterne via en fordelingsneutral forhøjelse af personskatterne.

Der er ved opgørelsen taget udgangspunkt i, at forbrugerne reagerer på ændringer i priser og ændringer af deres indkomst, og dermed ændrer deres adfærd som følge af den lave elpris og ændrede personbeskatning. Beregningerne følger således empirisk velkendte sammenhænge. I bilag 3b "Priselasticiteten på elforbrug" er der yderligere redegjort for sammenhæng mellem elpris og forbrug af el.

En provenu- og fordelingsneutral omlægning har ingen virkninger på samfundsøkonomien (eller på BNP i faste priser, staten eller borgerne), medmindre adfærd ændres. Gevinsten er således en følge af adfærdsændringer.

Den samfundsøkonomiske gevinst opstår, fordi der er mindre adfærdsændringer ved personskatter end ved afgifter på energi. Det skyldes, at skattegrundlaget er bredere ved personskatter, hvor skattebelastningen kan bredes ud på flere og dermed gøres mindre. Det reducerer de samlede forvriddinger.

Adfærdseffekterne ved PSO-afgiften vedrører både ændringer af elforbruget, virksomhedernes produktionssammensætning og arbejdsudbuddet. PSO-afgiften er mere forvriddende end personskatterne. Det skyldes, at PSO-afgiften forvrider to markeder (elmarkedet og arbejdsmarkedet), mens personskatterne hovedsageligt forvrider arbejdsmarkedet.

Forvriddinger betyder, at husholdninger og virksomheder på grund af beskatningen vælger en anden sammensætning af forbrug og produktion, end de ellers ville have gjort. Når en afgift er meget forvriddende, så betyder det, at den har stor effekt på husholdningernes adfærd. Genen ved afgiftsbetalingen er så stor, at husholdninger og virksomheder ændrer adfærd for at undgå afgiften. Med PSO-afgiften består adfærdsvirkningerne i, at der bruges mindre el i husholdninger og virksomheder end, hvis der ikke havde været en PSO-afgift.

Der henvises i øvrigt til delanalysens bilag 3a afsnit 2 og 3, hvor beregningen af den samfundsøkonomiske gevinst er gennemgået i detaljer.